

Ыстық ұя

by Akon mahmut

Ауылдың шетіндегі кішкентай үйдің жанында Айгүл есімді кішкентай қыз анасымен ойнап жүрді. Күн жылы, айналада құстар сайрап, бақытты балалық шақтың әуені естіліп тұрды. Анасының мейірімді күлкісі мен жылуы Айгүлдің жүрегіне қуаныш ұялатты.

Кенеттен, аспан күңгірттеніп, дабыл дауысы естілді. Айгүл анасының алаңдаушылығын сезді. Анасы оны құшақтап, «Біз жақсы боламыз, қызым» деп жұбатты. Бірақ Айгүлдің кішкентай жүрегі үрейге толы еді.

Соғыс басталып, әкесі майданға аттанды. Айгүл мен анасы жалғыз қалды. Үйлерінде үнсіздік орнады, тек Айгүлдің анасының күшті қадамдары естіліп тұрды. Олар бір-бірін қолдап, қиындықтарға төтеп берді.

Айгүл анасымен бірге ауылдағы басқа әйелдерге көмектесті. Олар жауынгерлерге арнап киім тоқып, азық-түлік дайындады. Айгүл анасынан үлкендерге көмектесудің маңыздылығын үйренді.

Қыс келді, аяз қаһарлы болды. Үйде азық-түлік азайып, жылулық жетіспеді. Айгүл анасының қиналғанын көріп, жүрегі ауырды. Бірақ анасы ешқашан үмітсіздікке берілмеді.

Күндердің бірінде Айгүлдің ауылына хат келді, әкесінен. Хатта оның сағынғаны және жақында оралатыны жазылған еді. Айгүл мен анасы қуаныштан жылап жіберді.

Көктем келді, қар еріп, табиғат жанданды. Айгүл анасымен бірге далада гүлдер жинады. Олар әкесінің оралуын күтіп, әрбір күнге қуанып өмір сүрді.

Күндердің бірінде ауылға әскерилер келді. Айгүл әкесін таныды! Ол сағыныштан жылап, әкесінің мойнына асылды. Отбасы қайтадан бақытты болды.

Айгүл мен әкесі анасымен бірге дастархан басында отырды. Олар соғыс жылдарындағы қиындықтарды еске алып, бір-біріне деген махаббаттарын сезінді. Үйде жылулық пен жайлылық орнады.

Күн батқанда, Айгүл анасының құшағында жатты. Ол «Біздің ыстық ұямыз ешқашан сөнбейді» деп ойлады. Айгүл бақытты және қауіпсіз сезінді, оның жүрегінде үміт оты мәңгілікке жанып тұрды.